

Reactie van de KBvG op de aanbevelingen in het evaluatierapport van de Commissie Van der Winkel

Aanbeveling 1.

De KBvG expliciteert de kernwaarden van het beroep en formuleert daarbij concrete normen van beroepsethiek. Zij annoteert de tuchtrechtspraak publiekelijk.

De KBvG bevordert de goede beroepsuitoefening en de vakbekwaamheid van haar leden. Een middel daartoe is publicatie van uitspraken van de Kamer voor Gerechtsdeurwaarders. Alleen door die publicatie kunnen de beroepsgenoten kennis nemen van de uitleg van de tuchtrechter van beroeps- en gedragsregels.

De KBvG heeft, voor zover zij de beschikking heeft gekregen over de uitspraken, op haar voor de leden toegankelijk intranet een overzicht geplaatst van tuchtrechtelijke uitspraken, gerubriceerd naar onderwerp. Daarnaast besteedt de KBvG in haar wekelijkse nieuwsbrief aandacht aan belangrijke tuchtuitspraken (en overige relevante jurisprudentie), waarbij deze eveneens van commentaar worden voorzien. Dit commentaar is primair intern op de leden gericht, waardoor dit commentaar ook “technischer” van aard is.

Per 1 januari 2009 geeft de KBvG haar eigen vakblad uit, getiteld *de Gerechtsdeurwaarder*. De KBvG neemt in dit vakblad belangrijke tuchtuitspraken op en voorziet deze van commentaar. Dit commentaar is gericht op het grotere publiek en is toegankelijk voor lezers die niet primair juridisch beroepsbeoefenaar zijn.

Aanbeveling 2.

De KBvG bemoeit zich actief met de beroepsopleiding. Zij ontwikkelt de vakbekwaamheid, ook met modellen voor de beroepspraktijk.

De opleiding tot kandidaat-gerechtsdeurwaarder is de poort naar de beroepsgroep. Een goede kwaliteit van de beroepsopleiding is een belangrijke voorwaarde voor een goede beroepsuitoefening en voor de vakbekwaamheid van de beroepsgroep.

De KBvG ziet het als haar taak toe te zien op de kwaliteit van die opleiding. Om dat op een effectieve en gestructureerde manier te kunnen doen is het noodzakelijk de relatie tussen de KBvG en de opleider te formaliseren, zodat de opleider verplicht is adviezen van de KBvG over te nemen.

De KBvG is van mening dat het ontwerpen van concrete beroepsmodellen geen gewenste zaak is. De wijze waarop de gerechtsdeurwaarder zijn beslag omschrijft in diens exploit (een authentieke akte) is bij uitstek de verantwoording van de gerechtsdeurwaarder zelf. Wel zal de KBvG onderzoeken op welke gebieden er uitlegmodellen gewenst zijn waardoor de justitiabelen worden voorgelicht over de aard van de ambtshandeling en de daarbij openstaande rechtsmogelijkheden.

Aanbeveling 3.

De KBvG zoekt de dialoog, juist ook in het publieke debat.

De KBvG is spreekbuis van een beroepsgroep die gespecialiseerd is op het gebied van het beslag- en executierecht, de buitengerechtelijke invordering en alles wat daarmee te maken heeft, waaronder bijvoorbeeld schuldhulpverlening en bewindvoering. Die expertise stelt de KBvG ten dienste van het publiek. Omgekeerd staat de KBvG open voor inbreng van derden, welke (mede) kan zorgen voor een goede beroepsuitoefening door de gerechtsdeurwaarder. Bij het voeren van de dialoog houdt de KBvG rekening met de rol van de gerechtsdeurwaarder in het Nederlandse rechtsbestel, met de positie van de schuldenaar, maar ook met de positie van schuldeiser.

De KBvG ziet deze aanbeveling als een steun in de rug voor het door haar ingezette beleid.

Aanbeveling 4.

De KBvG maakt actief gebruik van de verordenende bevoegdheid. De KBvG besteedt bij het opstellen van verordeningen meer aandacht aan de in dit hoofdstuk opgesomde onderwerpen, die de bijzondere positie van de gerechtsdeurwaarder recht doen.

Aanbeveling 5.

Normering geschiedt per verordening; de subdelegatie is bedoeld voor detailkwesties.

De KBvG onderschrijft de conclusie van de commissie dat concrete beroepsregels houvast geven aan de leden van de beroepsgroep, de tuchtrechter, de justitiabele en de opdrachtgever. Uitgangspunt van de KBvG is ook dat beroepsregels die normering behoeven in beginsel via de 'Koninklijke weg' van een verordening geregeld zouden moeten worden. De KBvG houdt echter oog voor het gegeven dat beroepsregels voortdurend in ontwikkeling zijn en dat regelgeving die die beroepsregels bevat, niet star mag zijn. De regels moeten voldoende snel en flexibel kunnen worden aangepast om te voorkomen dat de PBO achter de ontwikkelingen aanloopt. Er moet adequaat regelgevend kunnen worden opgetreden als dit noodzakelijk is. Tevens moet de regelgeving werkbaar zijn voor de diversiteit die de beroepsgroep vertoont. In dat kader heeft de KBvG voor haar kwaliteitsnormen gekozen voor een systeem van 'best practices', waarbij de algemene normen worden opgenomen in een verordening op de Kwaliteit.

Door voor deze wijze van regelgeving te kiezen gaat de KBvG niet voorbij aan de relatie van de PBO met de minister van Justitie en deze keuze heeft ook geenszins tot doel de preventieve toets van de Minister te ontlopen: de toetsing door en de verantwoordelijkheid van de minister van Justitie voor regelgeving van de KBvG anders dan een verordening, kan worden opgenomen in de verordening zelf.

Normering geschiedt naar de mening van de KBvG voor wat betreft de algemene beroepsnormen per verordening en voor wat betreft de concrete uitwerking van de normen in lagere en meer flexibele regelgeving, daarbij gebruik makend van de bevoegdheid bij subdelegatie.

De KBvG beraadt zich over regelgeving ten aanzien van de door de commissie genoemde onderwerpen.

Aanbeveling 6.

De KBvG stelt zich niet op als een belangenvereniging, maar overeenkomstig haar wettelijke status als een publiekrechtelijke beroepsorganisatie, die de beroepsnorm hoog houdt.

De KBvG onderschrijft deze conclusie van de commissie en ziet deze aanbeveling als een steun in de rug voor het door de KBvG gevoerde beleid.

Aanbeveling 7.

De KBvG versterkt de professionele kracht van haar bureau aanzienlijk.

De toerusting van het Bureau van de KBvG is een van de voorwaarden om te kunnen voldoen aan de eisen die aan een professioneel functionerende PBO worden gesteld. Om die reden heeft de KBvG ook besloten een eigen KBvG Bureau te vestigen, met medewerkers in dienst van het Bureau. De KBvG heeft afscheid genomen van het consultancybedrijf dat gedurende vele tientallen jaren de Bureauwerkzaamheden van de KBvG verzorgde en heeft het KBvG-Bureau begin 2008 in Den Haag gevestigd. Met het in eigen huis halen van de kennis en ervaring van de Bureau-medewerkers heeft de KBvG een eerste belangrijke professionaliseringslag gemaakt. Het Bureau wordt gevormd door professionele en goed opgeleide medewerkers en de KBvG heeft gekozen voor een gecontroleerde kwaliteitsgroei van het Bureau. Op die ingeslagen weg gaat de KBvG verder.

De KBvG realiseert zich dat de commissie haar werkzaamheden is gestart in 2007 en is van mening dat de actualiteit een aantal aanbevelingen heeft ingehaald. Gezien de ontwikkeling in 2008 van het Bureau van de KBvG onderschrijven wij de aanbeveling dat het bureau van de KBvG 'aanzienlijk' geprofessionaliseerd moet worden in zoverre, dat wij ervan uitgaan dat de commissie doelt op de situatie van voor de verhuizing van de KBvG naar Den Haag.

Aanbeveling 8.

Het KBvG-bestuur neemt de toerusting van de ledenraad ter harte , vanuit het besef dat de kracht van de KBvG mede wordt bepaald door de kracht van de ledenraad.

De KBvG onderschrijft deze aanbeveling van de commissie.

Aanbeveling 9.

Het KBvG-bestuur bevordert de betrokkenheid en de invloed van de beginnende beroepsgenoot op het beleid van de KBvG en besteedt aandacht aan de externe legitimatie, bijvoorbeeld via een adviesraad.

De KBvG onderschrijft deze aanbeveling van de commissie en neemt de suggestie van het instellen van een adviesraad in overweging. De externe legitimatie bewerkstelligt de KBvG ook in haar contacten met overlegpartners. Deze contacten zijn sinds de verhuizing naar Den Haag aanmerkelijk geïntensiveerd.

Aanbeveling 10.
Reduceer het aantal ledenraadsleden via een wijziging van artikel 63
Gerechtsdeurwaarderswet.

De ledenraad heeft zich in de afgelopen periode ontwikkeld als een volwassen beleidsbepalend orgaan binnen de KBvG. De ledenraad heeft besloten het aantal van 30 ledenraadsleden te handhaven, maar het aantal plaatsvervangend ledenraadsleden te halveren. Vooralsnog ziet de KBvG geen reden om in weerwil van de wens van de ledenraad het aantal ledenraadsleden te reduceren.

Aanbeveling 11.
Een gerechtsdeurwaardersautoriteit als aanvullende instantie die toezicht houdt op de beroepsgroep is niet de goede oplossing. De werking van de bestaande vormen van toezicht moet worden verbeterd. Uitoefening van intern en integraal toezicht is dringend gewenst.

Aanbeveling 13.
De KBvG neemt het initiatief tot intercollegiale toetsing (*peer review*). Justitie beziet of daar een wettelijke grondslag voor nodig is.

De KBvG is van mening dat 'peer review' binnen een beroepsgroep van 950 personen, werkzaam op 250 gerechtsdeurwaarderskantoren, in aangepaste vorm mogelijk is. Daarom werkt de KBvG aan een toetsingsystematiek waarbij door de KBvG opgeleide auditoren verslag doen aan het College van toetsing van de KBvG van de bevindingen. De KBvG werkt hard aan de inrichting van deze gemitigeerde vorm van "peer review".

Aanbeveling 12.
De KBvG en de gerechtsdeurwaarders hebben behoefte aan een wettelijke fundering van het bestuur als *primus inter pares*, een gezaghebbend instituut, dat leden ter verantwoording kan roepen, zoals de Deken dat kan in de advocatuur.

De KBvG onderschrijft deze aanbeveling van de commissie. Er is in dit verband behoefte aan formalisering van de rol van de voorzitter van het bestuur van de KBvG. De KBvG treedt graag in overleg met het ministerie van Justitie over de noodzakelijke aanpassingen van wet- en regelgeving.

Aanbeveling 14.
De KBvG trekt meer gezamenlijk op met de KNB en de NOvA.

De KBvG onderschrijft deze aanbeveling van de commissie en beschouwt deze als een steun in de rug voor het ingezette beleid. De contacten met de beide organisaties zijn sinds de vestiging van het KBvG Bureau in Den Haag geïntensiveerd. De KBvG, KNB en NOvA kunnen leren van elkaars ervaringen.

Aanbeveling 15.
Een zelf ontwikkeld proces van kwaliteitsborging wordt systematisch opgezet en wordt primair vanuit de beroepsgroep aangedragen.

De KBvG heeft kwaliteitsnormen ingericht en is in overleg met Justitie over de inrichting van de Verordening Normen voor kwaliteit, welke per 1 januari 2010 in werking zal treden.

Ook hier is gekozen voor de systematiek van grondregels in de Verordening en concrete praktische (ook voor het publiek bevattelijke) uitwerking in flexibel aan te passen regelingen, die zondig regelmatig aan de eisen van de praktijk kunnen worden bijgesteld.

Aanbeveling 16.

Het Ministerie van Justitie heeft een duidelijk benoemingsbeleid en betreft daarbij ook tuchtrechtelijke antecedenten.

De KBvG onderschrijft deze aanbeveling en wil graag geraadpleegd worden bij de formulering van het benoemingsbeleid. Ook ten aanzien van het benoemen van waarnemers, zowel bij schorsing, ziekte als vacatures, dient beleid geformuleerd te worden. Op deze wijze kan bijvoorbeeld worden voorkomen dat een benoeming tot waarnemer wordt gebruikt voor een vereenvoudigde toegang tot het ambt buiten de commissie van deskundigen om.

Aanbeveling 17.

Breng wet en praktijk bij de toegang tot het ambt met elkaar in overeenstemming. Leg in de wet vast het bestaan van de gerechtsdeurwaarder-ondernemer, de gerechtsdeurwaarder in dienstbetrekking en de gerechtsdeurwaarder in opleiding. Aan de toegevoegd kandidaat-gerechtsdeurwaarder bestaat dan geen behoefte, laat staan aan de freelancer.

De KBvG onderschrijft deze aanbeveling en pleit reeds langer voor meer transparantie voor de justitiabele ten aanzien van de titel in combinatie met de bevoegdheden van de gerechtsdeurwaarder. Uitgangspunt is dat het voor de justitiabele helder moet zijn wie hij (tuchtrechtelijk) kan aanspreken. Overleg tussen Justitie en de KBvG over de aanpassing van wetgeving op dit gebied is gewenst.

Aanbeveling 18.

Breid het komende Register gerechtsdeurwaarders uit met tuchtrechtelijke signaleringen van voldoende gewicht, en voorzie het van een wettelijke grondslag.

De KBvG kan zich vinden in deze aanbeveling. De KBvG is van mening dat het aan de tuchtrechter is om in afzonderlijke gevallen te beoordelen of openbaarmaking en aantekening in het Register geboden is. Een al te actieve tuchtrechtelijke signalering van een schorsing kan immers de facto een ontzetting betekenen. Gedacht zou kunnen worden dat een beslissing tot openbaarmaking van de uitspraak als bedoeld in art. 43 lid 3 Gdw eveneens van rechtswege leidt tot een aantekening in het Register. Ook is de KBvG van mening dat een tijdslimiet verbonden dient te worden aan tuchtrechtelijke signaleringen, om te voorkomen dat een gerechtsdeurwaarder tot in lengte van dagen door een dergelijke uitspraak wordt "achtervolgd".

Aanbeveling 19.

Een tijdige signalering door de KBvG van financiële problemen bij een kantoor is gewenst, waarna (op grond van een verordening) maatregelen als een mentorschap moeten worden genomen. Bij verordening moeten kantoren verplicht worden om betalingsproblemen tijdig bij de KBvG te melden.

Binnen deze relatief kleine beroepsgroep vinden 'signalen' hun weg naar de KBvG. Om daar vervolgens effectief op te kunnen reageren is formalisering van de rol van de voorzitter van

het bestuur gewenst. Zie aanbeveling 12. Een verplichting tot melding van problemen is daarbij zeker nuttig, maar de effectiviteit daarvan zal ook afhangen van de controle op de naleving ervan. Gedacht zou onder meer ook kunnen worden aan een verzwaaring van de door de tuchtrechter op te leggen sanctie als aan de meldingsplicht niet is voldaan.

Aanbeveling 20.

De opleiding tot gerechtsdeurwaarder dient een zwaarder academisch accent te krijgen. Voor juristen en eventueel ook andere academici dient een verkorte opleiding te worden ingevoerd. De KBvG dient zich actiever met het curriculum bemoeien.

De KBvG onderschrijft deze aanbeveling en verwijst naar haar reactie op aanbeveling 2.

Aanbeveling 21.

De gerechtsdeurwaarder is een meer zichtbare speler in het rechtsbestel. De betrokkenheid van de gerechtsdeurwaarder bij het gerecht moet worden onderstreept en zichtbaar gemaakt, onder andere door periodiek overleg tussen gerecht en gerechtsdeurwaarders.

Overleg tussen gerecht en gerechtsdeurwaarder vindt plaats, maar moet wel nut of noodzaak hebben om recht te doen aan de positie van de gerechtsdeurwaarder in het Nederlandse rechtsbestel.

Om de positie van de gerechtsdeurwaarder als een professioneel rechtshulpverlener te benadrukken zou bovendien gedacht kunnen worden aan het mogen dragen van een toga, voor zover de zitting een dergelijke verplichting kent. Ook een rol voor de gerechtsdeurwaarder in executiegeschillen (immers de core-business van de gerechtsdeurwaarder) zou het overwegen waard zijn.

Tenslotte zou het proces verbaal van constatering van de gerechtsdeurwaarder verheven kunnen worden tot ambtshandeling.

Aanbeveling 22.

De gerechtsdeurwaarder – en in het verlengde daarvan de KBvG – vereenzelvigd zich niet met de opdrachtgever/schuldeiser.

De KBvG onderschrijft deze aanbeveling van de commissie.

Aanbeveling 23.

In het belang van de opdrachtgever en in het belang van een goede rechtsbedeling vergewist de gerechtsdeurwaarder zich ervan dat de debiteur begrijpt wat er van hem verlangd wordt. De KBvG kan hier behulpzaam zijn door begrijpelijke standaardmodellen voor exploitent te ontwikkelen.

De commissie beschrijft in deze aanbeveling een rol van de gerechtsdeurwaarder, die de KBvG ook consequent uitdraagt.

Ten aanzien van het ontwikkelen van standaardmodellen voor exploitent merken wij op dat de juridische gecompliceerdheid van de tekst van exploitent met reden is ontstaan. De noodzakelijke informatieverschaffing aan de debiteur is bij uitstek de taak van de gerechtsdeurwaarder, die de schuldenaar immers in persoon een toelichting geeft bij het uitvoeren van zijn ambtshandelingen. Daarnaast ontwikkelt de KBvG folders bij de diverse exploitent, met daarin in begrijpelijke taal informatie over de ambtshandeling. Deze uitleg zal evenwel naar de mening van de KBvG niet in de plaats kunnen komen van de wettelijk voorgeschreven en vaak complexe juridische formuleringen in exploitent.

Aanbeveling 24.

De gerechtsdeurwaarder verschuilt zich niet achter zijn ministerieplicht. Een door de KBvG aangezwengeld intern kritisch debat over de reikwijdte van de ministerieplicht en een aanpassing van de wettelijke formulering daarvan in artikel 11 Gerechtsdeurwaarderswet helpen hierbij; als voorbeeld geldt de wettelijke formulering van de notariële ministerieplicht en de notariële onafhankelijkheid.

De KBvG volgt de suggestie van de commissie niet in het vergelijk met de notariële ministerieplicht. Er bestaat een fundamenteel verschil tussen het werk van de notaris en die van de gerechtsdeurwaarder, met name daar waar de gerechtsdeurwaarder anders dan de notaris als kerntaak heeft om nakoming van verplichtingen af te dwingen. Het is niet aan de gerechtsdeurwaarder om eigenmachtig rechten te ontnemen die aan een schuldeiser door de wet en de rechter worden toegekend. Zoals nu al in de praktijk gebeurt is het deurwaardersrenvooi de geëigende weg om executiegeschillen aan de orde te stellen. Gedacht zou kunnen worden aan een promotie van deze concrete rechterlijke toets op initiatief van de gerechtsdeurwaarder, bijvoorbeeld door wegneming van de barrière van een mogelijke kostenveroordeling van de gerechtsdeurwaarder bij nodeloze toepassing. Verwacht mag worden dat een professioneel handelend gerechtsdeurwaarder de rechter niet nodeloos adieert.

De KBvG is wel voorstander van het voeren van kritische debatten over fundamentele onderdelen van het ambt van gerechtsdeurwaarder, zoals de ministerieplicht. Het uitgangspunt is dat de executant verantwoordelijk is voor de uitvoering van de ambtshandeling. In dat kader wil de KBvG de nuance zoeken in de uitbreiding van het machtigingsvereiste. Gedacht zou kunnen worden aan het beschrijven van situaties waarin ook een bijzondere volmacht als bedoeld in art. 434 Rv. vereist is van de executant, indien executant zich in weerwil van het advies van de gerechtsdeurwaarder beroept op de ministerieplicht.

Aanbeveling 25.

Ter voorkoming van zinloze cumulatie van beslagen en vexatoir beslag treedt de KBvG verordenend op.

De KBvG vraagt aandacht voor het feit dat een dergelijke verordening de rechten van executant terzijde zou stellen. Hoewel de KBvG materieel niet met de commissie van oordeel verschilt, is de KBvG anders dan de commissie van oordeel dat dit een zaak is van de wetgever en dat het de PBO niet past om met verordeningen de rechten van schuldeisers - zoals toegekend door wet en rechter- te beperken.

Aanbeveling 26

Ontwikkel een centraal beslagregister, al dan niet gekoppeld aan het beroepsgroepregister dat thans in ontwikkeling is bij de KBvG en SNG.

De KBvG onderschrijft deze aanbeveling van de commissie. Gekeken dient te worden naar de wettelijke basis voor de inrichting van een beslagregister, die naar de mening van de KBvG in het wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering dient te liggen.

Aanbeveling 27.

Een leidraad moet worden geboden aan de markt en aan de gerechtsdeurwaarder ten aanzien van de nevenactiviteiten en nevenbetrekkingen. Er dient een meldingsplicht aan de KBvG te komen. Op basis van de meldingen kan via een algemene maatregel van bestuur op grond van artikel 20 leden 2 en 3 Gerechtsdeurwaarderswet, in combinatie met een verordening van de KBvG op de nevenbetrekkingen, tot regulering worden gekomen.

De KBvG onderschrijft de conclusie van de commissie dat incassowerkzaamheden met de kernfunctie van de gerechtsdeurwaarder zijn verbonden.

De commissie vermeldt in haar rapport dat 70% van de omzet van gerechtsdeurwaarderskantoren afkomstig zou zijn uit de incassowerkzaamheden en 30% uit ambtelijke werkzaamheden. Deze percentages zijn de KBvG onbekend en zij herkent deze ook niet. Uit de gegevens waarover de KBvG beschikt komt een groter aandeel van ambtelijke handelingen -en dus kleiner buitenambtelijke omzet- naar voren. De KBvG vraagt zich ook af waar deze percentages op gebaseerd zijn en waarschuwt voor al te lichtvaardige vermelding van dergelijke percentages, zonder dat daar een gedegen onderbouwing voor te geven is.

De KBvG spant zich ervoor in dat regulier gerapporteerd wordt over de ontwikkelingen binnen de beroepsgroep aan de hand van cijfers. Daarbij kan gedacht worden aan het opleggen van de verplichting aan de leden om regulier aan de KBvG een standaard set van gegevens te melden.

Bij de inrichting van het register Gerechtsdeurwaarders is voorzien in de vermelding van nevenfuncties. De KBvG werkt aan een regeling ten aanzien van de meldingsplicht. Op het moment dat de KBvG inzicht heeft in de nevenfuncties van gerechtsdeurwaarders, volgt overleg met Justitie over de noodzaak en wenselijkheid van de door de commissie genoemde regulering.

Aanbeveling 28.

De KBvG en de gerechtsdeurwaarders geven meer bekendheid aan interne klachtenregelingen. De KBvG verplicht de leden, aan haar jaarlijks verslag uit te brengen van ontvangen klachten en de wijze van afdoening.

De KBvG onderschrijft deze aanbeveling van de commissie.

Aanbeveling 29.

De KBvG legt het standpunt van de ledenraad dat een korting op de prijs van het exploit ten goede moet komen aan de debiteur, bij verordening vast.

De KBvG legt bij verordening een norm aan voor de in dit hoofdstuk bedoelde contracten. Deze norm strekt tot vermindering van risico voor liquiditeit en solvabiliteit van de gerechtsdeurwaarder en tot bescherming van de debiteur.

Aanbeveling 30.

De rechter krijgt bij wet de discretionaire vrijheid om, wanneer aan de opdrachtgever een korting op de prijs van een exploit werd verleend, een lager bedrag toe te wijzen dan het Btag-tarief.

De suggestie die de commissie doet, dat de rechter vrij zou moeten zijn een lager bedrag dan in het Btag genoemde bedrag toe te wijzen, werkt rechtsongelijkheid in de hand. Immers, een schuldenaar van een grote opdrachtgever met een gunstige marktpositie zou uiteindelijk dan minder proceskosten moeten betalen dan een schuldenaar van een schuldeiser die deze gunstige marktpositie niet heeft. Dit was oorspronkelijk juist ook de reden om voor een vast schuldenaartarief te kiezen.

Naar de mening van de KBvG is het beter om te bepalen dat de tarieven van ambtshandelingen genoemd in het Btag, minimumtarieven zijn voor de opdrachtgevers. De KBvG treedt graag in overleg met Justitie over dit vraagstuk en de uitwerking van regelgeving dienaangaande, mede ook gezien de mededingingsrechtelijke aspecten die dergelijke regelgeving impliceert.

Aanbeveling 31.

De overheid betracht terughoudendheid bij het nastreven van winstmaximalisatie bij de invordering door bulkopdrachtgevers die aan de overheid gelieerd zijn.

De KBvG onderschrijft deze aanbeveling van de commissie en overlegt graag met Justitie ten aanzien van de concrete uitwerking ervan.

Aanbeveling 32.

Een nieuw ondernemingsplan, een nieuw advies van de CvD en beoordeling van een verzoek tot voortzetting zijn wenselijk voor zowel de achterblijver(s) als voor de afgesplitste bij een nieuwe samenstelling van het gerechtsdeurwaarderskantoor.

De KBvG onderschrijft deze aanbeveling van de commissie.

Aanbeveling 33.

Bij inwilliging van een verzoek tot voortzetting-na-afsplitsing wordt het BFT op de hoogte gebracht van een eventueel negatief advies van de CvD omtrent zowel de “doorstarter” als de “achterblijver”, zodat een verscherpte aandacht mogelijk is.

De KBvG onderschrijft deze aanbeveling van de commissie.

Aanbeveling 34.

a- gerechtsdeurwaarders in een samenwerkingsverband zijn verplicht de Kamer te informeren wie van hen verantwoordelijk is voor de beklagde gedraging;
b- invoering van de waarschuwing als lichtste tuchtrechtelijke maatregel;
c- herformulering van de thans te ruim geformuleerde geheimhoudingsplicht van artikel 36 lid 1 sub a Gdw;
d- de Voorzitter van de Kamer krijgt de mogelijkheid als tuchtrechtelijke maatregel een “schuldigverklaring zonder oplegging van een maatregel” uit te spreken.

De KBvG onderschrijft deze aanbeveling van de commissie. De KBvG verwijst in dit verband naar haar commentaar bij aanbeveling 18: de Kamer voor Gerechtsdeurwaarders moet als bijkomende maatregel kunnen opleggen dat de uitspraak openbaar wordt gemaakt en gepubliceerd wordt in het Register Gerechtsdeurwaarders.

Aanbeveling 35.

De KBvG wordt reeds op de hoogte gesteld van een tuchtrechtelijke klacht op het moment dat die klacht aanhangig wordt gemaakt.

De KBvG onderschrijft deze aanbeveling van de commissie.

Aanbeveling 36.

Niet de tuchtrechter, maar de KBvG is het adres voor klachten van administratieve aard.

De KBvG onderschrijft deze aanbeveling van de commissie. Ter afhandeling van die klachten zou de mogelijkheid van het opleggen van een boete door de voorzitter van de KBvG kunnen worden gecreëerd, voor een tevoren gedefinieerde categorie gedragingen. Van belang is dat het oogmerk moet zijn om de tuchtrechter niet onnodig te belasten, zonder evenwel de situatie te creëren dat de KBvG op diens stoel gaat zitten.

Aanbeveling 37.

De wet verleent ondubbelzinnig aan de KBvG de bevoegdheid tot het doen van een verzoek tot schorsing in afwachting van een beslissing.

De KBvG onderschrijft deze aanbeveling van de commissie.

Aanbeveling 38.

De wet voorziet in een spoedprocedure, al dan niet gecombineerd met een onmiddellijke schorsing door de Voorzitter van de KBvG.

De KBvG onderschrijft deze aanbeveling van de commissie en verwijst naar het commentaar bij aanbeveling 12.

Aanbeveling 39.

De KBvG hanteert het instrument van de dreiging met het indienen van een klacht, behoudens ernstige vergrijpen.

De KBvG heeft goede ervaring met de hantering van dit instrument en onderschrijft derhalve deze aanbeveling van de commissie.

Den Haag, 13 mei 2009